

tempo di minuetto

Vasile Andreica

îmi stă pe limbă un poem
dar să-l rostesc nu prea mă lasă
trudiții șapte ani de-acasă
închiși în spiritul boem
ce mă culege de sub masă
când noi poeții stăm și bem
exorcizând orice blestem
ce inimile ne apasă
storcând din noi celule stem
încât și moartea e geloasă
și zvârle-n vid tocita-i coasă
căci dor nemuritor avem
de dragoste nepăcătoasă
așa că tac - și-n gând te chem.